

När Herren är min herde

1. När Her - ren är min her - de, Hvad kan mig fat - tas då?
 2. Och om från hjor - den vil - las Ett en - da får, han ej
 3. Små lam - men skall han bä - ra Och göm - ma vid sitt bröst,
 4. Och skul - le jag än van - dra I - ge - nom mör - kan dal,
 5. Så sjun - ger jag af hjer - tat Min her - de Her - ren är.

Allt, allt hvad jag be - höf - ver Jag skall af ho - nom få.
 Det lem - nar kvar i ök - nen, Ett rof för ulf - ven; nej,
 Det sar - ga - de för - bin - da, De sorgs - na brin - ga tröst,
 Jag räds ej - han är nä - ra, Som lind - rar dö - dens qual.
 Med fröjd jag ho - nom föl - jer Den väg, som he - måt bär.

På or - dets än - gar grö - na Han fö - der si - na lam,
 Han kär - leks - fullt det sö - ker, Den trog - ne fräl - sa - ren,
 För köld och storm dem skyd - da Och hjel - pa i all strid,
 Visst är hon hemsk och dy - ster, Den mör - ka Jor - dans flod,
 Blott nåd, ja, i - del god - het Städs' sko - la föl - ja mig,

Till lif - vets fris - ka käl - lor Han sjelf dem led - er fram.
 Och tro - fast å - ter - för det På rät - ter väg i - gen.
 Dem regn och skug - ga gif - va I tor - kans, het - tans tid.
 Men Je - sus för mig öf - ver, Han ger mig hopp och mod.
 Och jag skall i hans hyd - da Få bo e - vin - ner - lig.

Text: J. B.

Musik: Johannes Alfred Hultman (1861–1942), 1885

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 10)